DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 15 | *Warszawa, dnia 12 grudnia 1923 roku* | *Rok IV*

181.

K. III-c. 12903.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH I POCZTOWYCH, POBIERANYCH OD ZAŁATWIONYCH PODAŃ OSÓB ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych niniejszych zawiadamia, że w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu okólnik w sprawie opłat stemplowych i pocztowych pobieranych od załatwionych podań osób zamieszkałych zagranicą (Dz. Urz. M. S. Z. № 21/22 poz. 164) otrzymuje następujące brzmienie:

Podania osób zamieszkałych zagranicą, wystosowane do urzędów mających siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej, po największej części nie są zaopatrzone w marki stemplowe. W razie ścisłego stosowania „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych“ z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. Ustaw № 38 poz. 319), należałoby podania tego rodzaju w myśl § 14 narazie pozostawić bez biegu, a do petenta wysłać wezwanie o uiszczenie opłaty (§ 17).

Postępowanie takie robiłoby oczywiście zagranicą wrażenie ujemne i nie dałoby się pogodzić z zasadami słuszności, gdyż petent zagraniczny niema możności nabycia polskich znaczków stemplowych, tudzież napotyka trudności przy przesłaniu pieniędzy na opłatę stemplową; a i co do znajomości obowiązujących w Polsce przepisów o opłatach od podań nie można być wobec petenta zagranicznego równie wymagającym, jak wobec petentów zamieszkałych w kraju. Dlatego Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych powzięło decyzję następującą:

I. Podanie, podlegające opłacie, które nadeszło z zagranicy, odnośny urząd w Polsce winien załatwić definitywnie, mimo nieuiszczenia opłaty, a czystopis przesłać temu Konsulatowi polskiemu, w którego okręgu petent ma mieszkanie lub siedzibę, z prośbą o doręczenie czystopisu za uprzedniem uiszczeniem opłaty konsularnej. Na skutek takiej odezwy Konsulat zawiadomi petenta, że odpowiedź na jego podanie będzie mu doręczona za uprzedniem uiszczeniem opłaty konsularnej, w kwocie, którą mu Konsulat równocześnie poda. Tę opłatę obliczy Konsulat w wysokości

określonej w pozycji 32 tymczasowej taryfy konsularnej, przewidującej opłaty od podań, wnoszonych do Konsulatów przez osoby zamieszkałe zagranicą w wysokości 10 mk. parytetowych, przeliczonych według mnożnika ustalonego okólnikiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych № 402/21. Ze względu na znaczną wysokość opłaty w ten sposób obliczonej, należy ją traktować jako wynagrodzenie nie tylko za czynność Konsulatu (zawiadomienie o nadejściu odpowiedzi i doręczenie jej), lecz także za czynności urzędowe władzy, mającej siedzibę w Polsce, do której podanie było wniesione, oraz za zwrot wydatku na opłatę pocztową, spowodowanego przesyłaniem czystopisu do Konsulatu.

Jeśli petent żądał wydania mu świadectwa (§ 22 „Przepisów" z dnia 24 kwietnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 298) należy zasadniczo przyjąć, że opłata konsularna, o której mowa, pokrywa również opłatę w myśl części trzeciej taryfy, dołączonej do powołanych „Przepisów", uwzględniając także zmianę stawek, dokonywaną w tej taryfie na podstawie art. 10 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296). O ile jednak chodzi o świadectwa wymienione w pozycjach 11, 11a, 12, 13, 14, 15, 16, 17 lub 18, winien urząd, który świadectwo wydał, podać konsulatowi wysokość opłaty stemplowej, należącej się według tej z powołanych dziewięciu pozycyj, która w poszczególnym przypadku ma zastosowanie. W przypadkach tego rodzaju Konsulat pobierze oprócz opłaty konsularnej, wyżej określonej, kwotę podaną mu przez urząd, który wydał świadectwo — a to w walucie państwa, na którego obszarze konsulat ma siedzibę, dokonawszy przeliczenia marek polskich według kursu dziennego.

Zarówno opłatę konsularną wyżej określoną, jak opłatę za świadectwo w myśl jednej z powołanych wyżej dziewięciu pozycyj taryfowych zarachuje Konsulat na rzecz Skarbu Państwa Polskiego i potwierdzi uiszczenie na czystopisie załatwienia, względnie na świadectwie, otrzymanem od urzędu, mającego siedzibę w Polsce. Konsulat nie będzie zawiadamiał o uiszczeniu tych opłat urzędy, od których pochodzą czystopisy, względnie świadectwa.

II. Osobom, mającym zamieszkanie lub siedzibę zagranicą wolno podania, wystosowane do władz i urzędów, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej, składać w Konsulatach polskich. Konsulat pobiera od takiego podania opłatą konsularną w myśl pozycyj 32 tymczasowej taryfy konsularnej i potwierdza uiszczenie na podaniu. Urząd mający siedzibę w kraju, otrzymawszy podanie, zaopatrzone w takie potwierdzenie, winien podanie załatwić, a czystopis załatwiony przesłać Konsulatowi z prośbą o doręczenie. Mając na względzie, że załatwienie podania może być uskutecznione za pośrednictwem nie tego Konsulatu, który nadesłał podanie i pobrał opłatę, odnośny urząd winien, przesyłając odpowiedź, nadmienić, że opłatę konsularną uiszczono przy wniesieniu podania, oraz podać datę i liczbę odnośnej odezwy Konsulatu. W wypadkach takich konsulat doręczy czystopis bez ponownego pobrania opłaty konsularnej.

O ileby jednak na skutek podania, od którego uiszczono opłatę konsularną przy jego wniesieniu, wydano świadectwo wymienione w jednej z powyżej powołanych dziewięciu pozycyj taryfowych, urząd poda wysokość opłaty stemplowej Konsulatowi, który ze swej strony pobierze ją w walucie państwa, na którego obszarze urzęduje (według kursu dziennego).

Komunikując powyższe zarządzenie do wiadomości i wykonania, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że opłata konsularna za załatwienie podania, które osoba zamieszkała zagranicą wniosła bezpośrednio do urzędu mającego siedzibę w Polsce (dział I niniejszego okólnika), będzie wprawdzie pobierana w wysokości określonej w poz. 32 „za pierwszy arkusz", nie będzie to jednak opłata identyczna z tą, którą przewiduje poz. 32, gdyż ta ostatnia dotyczy podań wnoszonych do konsulatów i ustanawia również opłaty co do arkuszy następnych i załączników. Dlatego Ministerstwo uzupełnia tymczasową taryfę konsularną nową pozycją „32-a" w brzmieniu następującem:

„Za doręczenie pism wydanych przez urzędy państwowe polskie na skutek podań nieostemplowanych, wniesionych do tych urzędów bezpośrednio przez osoby zamieszkałe zagranicą — mk. 10".

Artykułowi 3 podań wstępnych do taryfy konsularnej Ministerstwo nadaje brzmienie następujące: „Opłaty przewidziane w poz. 9, 11, 12, 25, 30, 32-a i 36 pobierane są zawsze na rachunek Skarbu Państwa; to samo dotyczy opłaty w myśl poz. 32, jeśli ją pobrano od podania wystosowanego do urzędu państwowego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej".

Konsulaty honorowe zarachowywały na rzecz Skarbu Państwa oczywiście również opłaty od świadectw, wymienionych w poz. 11, 11-a, 12, 13, 14, 15, 16, 17 lub 18 „Przepisów" z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. Ust. № 44 poz. 296).

w z. Ministra
(—) *M. Seyda.*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dnia 27/XI 1923 r.

182.

K. III-c. 8000.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODWYŻSZENIA OPŁAT KONSULARNYCH NA WĘGRZECH.

Niniejszem zarządzam podwyższenie mnożnika stosowanego przez placówki polskie na Węgrzech do O. T. K. przy przeliczeniu franka szwajcarskiego na korony węgierskie z 100 na 200.

Za Ministra
(—) *M. Seyda*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dn. 14/XI 1923 r.

A. II. 937.

183.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PODRÓŻY KURJERSKICH.

Uzupełniając treść par. II Instrukcji w przedmiocie służby kurjerskiej (Dzien. Urzęd. M. S. Z. № 10 poz. 69 z 1922 r.), wyjaśniam niniejszem, iż w razie zapisania się kilku kandydatów z różnych Wydziałów na jedną jazdę — przy określaniu pierwszeństwa do jazdy winno być brane pod uwagę poza innemi przepisowo przewidzianemi względami również wykorzystanie przez kandydatów normalnych urlopów odpoczynkowych. Z pośród kandydatów do jazdy kurjerskiej pierwszeństwo powinno przysługiwać temu z nich, któremu w danym czasie udziela się normalnego urlopu wypoczynkowego, przyczem czas spędzony w podróży kurjerskiej winien być odliczony z przysługującego przepisowo urzędnikowi urlopu.

Za Ministra
(—) *M. Seyda*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, dn. 30/XI 1923 r.

A. II. 871.

184.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZNIESIENIA KREDYTOWANIA NALEŻNOŚCI KOLEJOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i ścisłego wykonania załączone zarządzenie Ministerstwa Kolei Żelaznych № II/5465/23 z dnia 26 października 1923 r. w sprawie zniesienia kredytowania należności kolejowych.

Jednocześnie M.S.Z. komunikuje, iż ze względu na uszczuplone kredyty w budżecie wszelkie podróże, a specjalnie wycieczki propagandowe, winny być zredukowane.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 10/XI 1923 r.

Załącznik.

MINISTERSTWO
KOLEI ŻELAZNYCH
Depart. Finansowy
№ L. dz. II/5465/23.

Warszawa, dnia 26 października 1923 r.

Do Pana
Ministra Spraw Zagranicznych
w WARSZAWIE.

Kredytowania należności kolejowych władzom i urzędom powoduje wzmożenie manipulacji, wymaga zatem według doświadczenia liczniejszego personelu, jakoteż wydatków znacznych na druki i przeprowadzenie obszernej korespodencji.

Dążąc do wprowadzenia koniecznych oszczędności, zamierzam z dniem 10 listopada r. b. wypowiedzieć kredytowanie należności kolejowych wszystkim władzom i urzędom. Należności tem samem powinny być wyrównywane tylko gotówką.

Upraszam o wydanie w związku z tem stosownych zarządzeń.

Minister

(—) *Nosowicz*

A. I. 7276.

185.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OSTATECZNEGO TERMINU NADSYŁANIA PODAŃ DO KOMISJI WERYFIKACYJNEJ PRZY M. S. Z.

Niniejszem podaję do wiadomości, iż ostatnie posiedzenie Komisji Weryfikacyjnej przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych, utworzonej na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r.—Dz.U.R.P. № 65, poz. 429—(Okólnik tutejszy № 365 z dnia 23/X 1920 r.) odbędzie się w początkach lutego 1924 roku i że po odbyciu tego posiedzenia Komisja Weryfikacyjna przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych zostanie rozwiązana.

Wobec powyższego wzywa się wszystkich tych Pp. urzędników Ministerstwa Spraw Zagranicznych tak etatowych, jak i nieetatowych w Centrali i w Urzędach podległych, którzy dotąd nie wnieśli podań o zaliczenie im do wysługi lat czasu poprzedniej służby państwowej w byłych państwach zaborczych, w wojsku polskiem i b. państw zaborczych, w instytucjach samorządowych, lub poprzedniej pracy zawodowej, jak również tych, którzy odnośne podania wnieśli, a nie otrzymali zawiadomienia o przeprowadzonej weryfikacji,— aby najpóźniej do dnia 1 lutego 1924 r. nadesłali swoje podania, adresując jej do Wydziału Osobowego M S. Z., dla Komisji Weryfikacyjnej.

Jednocześnie przypominam, iż do wymienionych powyżej podań należy dołączyć w myśl art. 7 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P, № 77, poz. 521) wszelkie dokumenty (w oryginale lub w uwierzytelnionych notarjalnie lub sądownie odpisach), zawierające dowody poprzedniej służby lub pracy i że w wypadkach zaginięcia lub zniszczenia odnośnych dokumentów, zastąpić je mogą poświadczenia co najmniej dwóch wiarogodnych świadków, stwierdzające ściśle czas tej służby lub pracy, Podpisy świadków winny być sądownie lub notarjalnie poświadczone.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dnia 14/XI 1923 r.

Dyrektor Departamentu Administracyjnego.
i Prezes Komisji Weryfikacyjnej w M. S. Z.

186.

A. II. 931.

OKÓLNIK

W SPRAWIE USKUTECZNIANIA ZAMÓWIEŃ I ZAKUPÓW PRZEZ POSZCZEGÓLNE WYDZIAŁY M. S. Z.

W ostatnich czasach zdarzyły się wypadki poczynienia pewnych zamówień i zakupów przez poszczególne Wydziały M. S. Z. z pominięciem Wydziału Organizacyjno-Budżetowego i bez aprobaty Dyrektora Departamentu Administracyjnego.

Wobec powyższego, powołując się na zarządzenie w przedmiocie organizacji M. S. Z. (Dzien. Urzęd. M. S. Z. № 4, poz. 30 z 1922 r.) i Rozkład czynności M. S. Z. (Dzien. Urzęd. M. S. Z. № 6, poz. 41 z 1922 r.) zarządzam niniejszem, co następuje:

1. Żadne zamówienia ani zakupy nie mogą być uskuteczniane przez poszczególne Wydziały M. S. Z. bez uprzedniego uzgodnienia z Wydziałem Organizacyjno-Budżetowym i uzyskania aprobaty Dyrektora Departamentu Administracyjnego.

2. Za ścisłe wykonanie niniejszego przepisu odpowiedzialni są Naczelnicy Wydziałów M. S. Z.

Za Ministra
(—) *Zieliński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 26/XI 1923 r.

187.

A. II. 941.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE PRZECHOWYWANIA AKTÓW URZĘDOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i ścisłego wykonania załączony okólnik Prezesa Rady Ministrów № 17625/Ok. 186 z dnia 25 listopada r. b. w przedmiocie przechowywania aktów urzędowych.

Za Ministra
(—) *Zieliński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 30/XI 1923 r.

Załącznik.

PREZYDJUM
RADY MINISTRÓW
Nr. 17625.

Warszawa, dn. 25 listopada 1923 r.

OKÓLNIK № 186

Do
Wszystkich Panów Ministrów
w WARSZAWIE.

Wedle zawiadomienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Wydział archiwów państwowych) nie wszystkie władze i urzędy

przestrzegają ściśle przepisy o przechowywaniu aktów urzędowych, zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 października 1920 r. (Monitor z dnia 5 listopada 1920 r. № 251). Wobec powyższego proszę PP. Ministrów o wydanie zarządzenia władzom podległym, by art. 9 alinea 8, który brzmi:

„Żadne akta nie mogą być niszczone bez upoważnienia zarządu archiwów państwowych".

Stosowano z całą dokładnością.

Prezes Rady Ministrów
(—) *Witos*

188.

K. III-a.4618.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚCIĄGNIĘCIA NALEŻNOŚCI ZA CZYNNOŚCI DOKONYWANE PRZEZ URZĘDY KONSULARNE R. P. NA ŻĄDANIE OSÓB ZAMIESZKAŁYCH W POLSCE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych niniejszem wyjaśnia, że podania osób zamieszkałych w Polsce, przesyłane do podległych M. S. Z. Urzędów zagranicą winne być przez Urzędy te załatwiane bez względu na to, czy opłata stemplowa została uiszczona czy nie. Załatwienie podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne winny przesyłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych dla doręczenia petentowi i pobrania należnych opłat.

Za czynności dokonywane przez Urzędy Konsularne R. P. na żądanie osób zamieszkałych w Polsce — Ministerstwo Spraw Zagranicznych ściągać będzie:

Opłaty konsularne w markach polskich papierowych, w/g. stawek Ogólnej Taryfy Konsularnej, pomnożonych przez mnożnik ustalony perjodycznie w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Powyższe nie dotyczy czynności, za które Ogólna Taryfa Konsularna ustala opłaty w procentach. Opłaty takie będą ściągane w walucie, na jakie opiewa kwota, od której opłata ma być procentowo ustalona, lub w markach polskich podług kursu dnia ściągnięcia.

Rzeczywiste wydatki poniesione przez Urzędy zagraniczne przy dokonywaniu czynności na żądanie osób zamieszkałych w Polsce (jak to należytości dla władz obcych, wydatki biurowe, pocztowe i t. p.). Ministerstwo Spraw Zagranicznych będzie ściągało w walucie, w której wydatek nastąpił lub w markach polskich według kursu dnia zwrotu wydatku.

Ściągnięte w powyższy sposób opłaty konsularne, jak również rzeczywiste wydatki poniesione przez podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne będą wpłacane do Centralnej Kasy Państwowej na dochód budżetu M. S. Z. (Dz. 1. par. 10).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wszystkim podległym Urzędom, aby przy żądaniu ściągnięcia należności za czyn-

ności uskuteczniane dla osób zamieszkałych w Polsce podawały Ministerstwu Spraw Zagranicznych:

1) Datę wpływu podania petenta do Urzędu.

2) Czy podanie było zaopatrzone w znaczki stemplowe i w jakiej ilości.

3) Pozycję O. T. K. według której czynności konsularne były spełnione.

4) Rzeczywiste wydatki Urzędu w walucie, w której wydatek nastąpił.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że przy podawaniu pozycji O. T. K. nie należy podawać pozycji 32, gdyż dla osób zamieszkałych w Polsce opłatę konsularną, przewidzianą par. 32 O. C. K. zastępuje opłata stemplowa.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą sprzeczne postanowienia okólników № 111 z dnia 19.VII.21 r. № K.IIIc. 837 z dnia 17.II.1922 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 7/22 poz. 51), № K. III-c. 12233 (Dz. Urz. M S. Z. № 1/23 poz. 20) i K. IIIc. 933 (Dz. Urz. M. S. Z. № 10.23 poz. 120).

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dnia 18/XI 1923 r. W.-Dyrektor Departamentu.

189.

K. III-a. 14348.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZASIŁKÓW WOJSKOWYCH.

Na podstawie porozumienia z Ministerstwem Spraw Wojskowych oraz Ministerstwem Skarbu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w uzupełnieniu swego okólnika z dnia 17 maja b.r. № K. IIIa. 6360/23 (Dz. Urz. Min. Spr. Zagr. № 9/23 poz. 107) zarządza, co następuje:

1) Podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne wypłacające zasiłki wojskowe z tytułu rozporządzenia R. O. P. z dnia 20.VII.1920 r. (Dz. U. R. P. № 63/20 poz. 418) przedłożą do Wydziału Uposażenia Dep. VII. Int. M. S. Wojsk. w terminie do 1 stycznia 1924 r. sprawozdanie o ogólnej sumie zasiłków wypłaconych w poszczególnych miesiącach b. r. za czas do 1 grudnia b. r. z oddzielnem wykazaniem zwrotów nieprawnie pobranych zasiłków, poczem Dep. VII. Int. przeprowadzi rozliczenie z dokonanych przez Konsulaty wypłat i ewentualnie na ten cel przekazanych im kredytów.

2) Akta zasiłków przyznanych, tudzież załatwionych odmownie, względnie nierozpatrzonych skutkiem n. p. braku adresu rodziny i t. p., złożone być mają do archiwum po sporządzeniu ich wykazu.

3) O ile by dokonano wypłaty zasiłku już przyznanego, a przez rodzinę przed 1.XII. b. r. niepobranego, należy o tem każdorazowo powiadomić Dep. VII. Int. M. S. Wojsk. (Wydz. Uposażenia), który zrefunduje odpowiednie wydatki.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 19/XI 1923 r. W.-Dyrektor Departamentu.

190.

K. II-a. 32267.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE LEGALIZACJI DOKUMENTÓW.

Wobec powtarzających się w ostatnich czasach wypadków legalizowania przez Konsulaty R. P. aktów zejścia, ślubów, oraz aktów notarjalnych różnych kategoryj, które mają być przedstawiane w spornem i niespornem postępowaniu sądowem na terenie b. Królestwa Kongresowego lub wschodnich Województw Polski, bez wymaganej przez prawo formułki, stwierdzającej zgodność aktu z prawem miejscowem, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca Konsulatom dokładne badanie treści aktów, jak również informowanie się przy ich legalizowaniu, w której części Rzeczypospolitej Polskiej mają one wywrzeć skutek prawny.

Zważywszy, że ustawodawstwo obowiązujące na terenie b. zaboru austrjackiego i niemieckiego klauzuli tej nie wymaga, że jednak jej umieszczenie nie wpływa ujemnie na ważność aktu; Ministerstwo Spraw Zagranicznych uważa za pożądane, by Konsulaty używały *w wypadkach wątpliwych* raczej stampilki stwierdzającej, poza wiarogodnością podpisu i pieczęci, także zgodność aktu z prawem miejscowem, a to ze względu na skutki prawne, jakie ominięcie tej formułki dla stron i ewentualnie dla Skarbu Państwa może za sobą pociągnąć.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/XI 1923 r.

191.

K. III-a. 13946.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE BRZMIENIA NAZWISK W PASZPORTACH.

W związkn z wątpliwościami, jakie nasuwa Urzędom Konsularnym R.P. zagranicą ustalenie brzmienia nazwisk na paszportach osób wyznania mojżeszowego Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszem stosowanie następujących zasad:

Dzieci z małżeństw t. zw. rytualnych, żadnych skutków cywilnych niepowodujących, są uważane za nieślubne i przysługuje im jedynie nazwisko matki. Nazwiska ojca w żadnych dokumentach wymieniać wówczas nie należy. Zmiana nazwiska może nastąpić tylko w drodze prawnej, t. j. przez przysposobienie, uprawnienie lub nadanie w drodze ustawy o zmianie nazwiska.

W odróżnianiu od uprawnienia per subsequens matrimonium przyznanie się do ojcostwa nie daje dziecku prawa do używania nazwiska ojca. Jeśli uprawnienie per subsequens matrimonium nastąpiło, fakt ten musi być uwidoczniony w metryce urodzenia dziecka.

Wobec powyższego niedopuszczalne jest wymienianie w paszportach osób, pochodzących z małżeństw rytualnych, obok nazwiska matki również i nazwiska ojca z dopiskiem „false" lub po nazwisku ojca, nazwiska matki ze słowem „recte". Co do pisowni nazwisk, to należy ściśle przestrzegać pisowni, ustalonej w akcie urodzenia, bez wszelkich nieuzasadnionych spolszczeń tych nazwisk.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 27/XI 1923 r.

192.

K. III-a. 11630.

OKÓLNIK

W SPRAWIE REFUNDACJI SUM, WYPŁACONYCH PRZEZ PODLEGŁE M. S. Z. URZĘDY ZAGRANICZNE TYTUŁEM ZASIŁKÓW SZEREGOWYCH W. P.

Na mocy okólnika Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dn. 14 kwietnia 1920 r. № 23004/A. 7676/IV w sprawie wypłacania narazie z funduszów dyspozycyjnych podległych M. S. Z. Urzędów zagranicznych t. zw. zasiłków wojskowych dla zamieszkałych zagranicą rodzin osób pełniących służbę w Wojsku Polskiem, podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne wypłacały pomienione zasiłki w latach od 1919 r. do 1923 r., a mianowicie do daty 10 kwietnia r. 1923, t. j. chwili wejścia w życie ustawy z dnia 22 marca r. b. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. Ust. R. P. № 37/23 poz. 246), uchylającej rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 63 poz. 418) o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w Wojsku Polskiem z poboru i ochotniczo.

Wobec tego, że sumy wypłacane na mocy wzmiankowanego powyżej, a wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych okólnika Ministerstwa Spraw Zagranicznych winne były w tym czy innym terminie podledz refundacji z M. S. Wojsk., M. S. Zagr. celem utrzymania ewidencji sum wydatkowanych przez podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne na zasiłki wojskowe, poleciło Urzędom tym w całym szeregu swych okólników nadsyłanie odnośnych sprawozdań (vide okólniki № 98 z dnia 4.VII.21. № 213, z dnia 5.XII.21 w Dz. Urz. M. S. Zagr. № 4/21 poz. 43, № K.III.a, 72768 z dnia 13.II.22. w Dz. Urz. M. S. Zagr. № 6/23 poz. 49).

Na mocy nadesłanych przez podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne bądź drogą bezpośrednią, bądź też za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych do Dep. VII. Int. M. S. Wojsk. sprawozdań z wypłaconych za lata 1919—1923 zasiłków wojskowych, oraz w związku z wstrzymaniem z dniem 10 kwietnia r. b. dalszej wypłaty pomienionych zasiłków (vide okólnik M. S. Zagr. № K. III. a. 6360 z dnia 17.V.23 w Dz. Urz. M. S. Zagr. za № 9/23 poz. 107), wymagającem definitywnego zlikwidowania

sprawy, a więc w pierwszym rzędzie uskutecznienia przez M. S. Wojsk. zwrotu sum wydatkowanych przez podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne na zasiłki wojskowe, Wojskowa Kontrola Generalna Ministerstwa Spraw Wojskowych nadesłała ostatnio do M. S. Zagr. zestawienie uznanych przez nią, a wypłaconych przez podległe M. S. Z. Urzędy sum, oraz wyraziła gotowość ich zwrotu do M. S. Zagr. z tem jednak zastrzeżeniem, że zwrot ten może być dokonany wyłącznie w drodze ich przeksięgowania przez Min. Skarbu w równowartości marek polskich według poszczególnych cen zakupu wydatkowanych walut.

W związku z propozycją M. S. Wojsk. zwrotu wydatkowanych przez podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne na zasiłki wojskowe sum w przeliczeniu na walutę polską, M. S. Zagr. podaje do wiadomości powyższych Urzędów, że:

1) Zasiłki wypłacone w latach 1919, 1920, 1921 i 1922 z funduszu dyspozycyjnego Poselstwa, oraz z funduszu zapomogowego Konsulatów mogą być przyjęte przez M. S. Zagr. w ekwiwalencie marek polskich po ówczesnym kursie, jako podlegające zakwalifikowaniu na rachunek Min. Skarbu.

2) Zasiłki wypłacone z tych samych źródeł (p. 1), lecz w r. 1923 czyli w obecnym okresie budżetowym, winny być zwrócone w walucie efektywnej i płacono do Min. Skarbu na przywrócenie kredytu odnośnych pozycyj budżetowych.

3) Zasiłki, wypłacone z dochodów konsularnych, zasadniczo winny wpłynąć w walutach efektywnych, jednakże mogłyby być pokryte w markach polskich, o ile na to wyrazi zgodę Min. Skarbu, tudzież po kursie przezeń ustalonym.

4) Zasiłki wypłacone z sum przechodnich, o ile to wogóle miało miejsce, muszą być bezwzględnie uregulowane w tej samej walucie, w jakiej zostały wypłacone.

Ponieważ odnośne sprawozdania podległych M. S. Z. Urzędów zagranicznych z wypłaconych zasiłków wojskowych były kierowane nierzadko bezpośrednio do Dep. VII. Int. M. S. Wojsk., na skutek czego sporządzane przez Min. Spraw Zagr., na zasadzie częściowo tylko przechodzących przez M. S. Zagr. sprawozdań podległych M. S. Z. Urzędów, wykazy wypłaconych przez te Urzędy sum są niezupełnie i nie mogą służyć za punkt wyjścia przy likwidowaniu obecnie sprawy omawianych zasiłków, M. S. Zagr. nie posiada danych, na których zasadzie byłoby w stanie stwierdzić, czy sumy długu, podane przez M. S. Wojsk. są ścisłe.

Również w obecnym stanie sprawy M. S. Zagr. nie jest wiadomem, jakie mianowicie pozycje wydatkowe zostały zakwestjonowane i nieuznane przez M. S. Wojsk., co się zaś tyczy pozycyj uznanych, to w związku z wymienionemi powyżej punktami 1—4, M. S. Zagr. nie posiadając ani szczegółowych wykazów sum wydatkowanych przez podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne, ani żadnych danych, z jakich mianowicie funduszów poszczególne sumy zostały wydatkowane, nie jest w stanie ustalić, w jakim stopniu należy przychylić się do wniosku M. S. Wojsk. w przedmiocie refun-

dacji tych sum w walucie polskiej, a w jakiej części zażądać zwrotu w efektywnych walutach obcych.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszem podległym M. S. Z. Urzędom zagranicznym nadesłanie w dwóch egzemplarzach wyczerpujących wykazów zasiłków, wypłaconych na rachunek Ministerstwa Spraw Wojskowych. Wykazy te sporządzone za lata 1919—1923 na każdy rok oddzielnie, winny obejmować datę i rok udzielenia zasiłku, nazwisko i imię odbiorcy, wysokość zasiłku, informacje z jakiego funduszu poszczególne zasiłki wojskowe zostały wypłacone (fundusz dyspozycyjny, zapomogowy, oszczędności budżetowe, dochody konsularne, sumy przechodnie osób trzecich), numer i datę pisma do M. S. Zagr., względnie do Dep. VII. M. S. Wojsk. w sprawie refundowania danej sumy. Ponadto wykazy te winny zawierać ostatecznie zestawienie sum wydatkowanych oraz wskazywać sumę, ewentualną otrzymaną przez podległy M. S. Z. Urząd od M. S. Wojsk., względnie jakiegokolwiek innego Urzędu tytułem zaliczki na wypłaty zasiłków.

Na zasadzie Wykazów otrzymanych od podległych M. S. Z. Urzędów Ministerstwo Spraw Zagranicznych zażąda od Ministerstwa Spraw Wojskowych zwrotu refundacji wydatkowanych, a uznanych dotychczas przez Ministerstwo Spraw Wojskowych sum częściowo w walucie obcej częściowo w polskiej, w zależności od tego, z jakich funduszów zostały one wypłacone (vide punkty 1—4), poczem rozstrzygnie sprawę zwrotu tych sum, jakie ewentualnie z tych lub innych powodów zostały zakwestjonowane przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
W.-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 27/XI 1923 r.

193.

A. II. a. 942.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEKSZTAŁCENIA KONSULATU HONOROWEGO W MARSYLJI NA KONSULAT ETATOWY II KLASY.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na mocy uchwały Prezydjum Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1923 r. (Pismo Prezydjum Rady Ministrów № 14997/23 z dn. 26.XI.1923 r.) dotychczasowy Konsulat honorowy w Marsylji został przekształcony na Konsulat etatowy II klasy.

194.

A. I. 7870.

RUCH SŁUŻBOWY

ZA LISTOPAD 1923 R. W CENTRALI M. S. Z. I NA URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Dmowski Roman—Ministrem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej — z dniem 27.X 1923 r.

Dr. Seyda Marjan — b. Minister Spraw Zagranicznych R. P. — Podsekretarzem Stanu w M. S. Z. — z dniem 29.X 1923 r.

Dobrzyński Wacław Tadeusz — Radca leg. I kl., Chargé d'affaires Poselstwa R. P. w Rewlu — Posłem Nadzw. i Ministrem Pełnomocnym — z dniem 23.X 1923 r.

Wielowieyski Józef — Radca leg. I kl. Poselstwa R. P. w Paryżu — Posłem Nadzw. i Ministrem Pełnomocnym w Bukareszcie — z dniem 13.XI 1923 r.

Dr. Łoś Jan Stanisław — st. referent M. S. Z. — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. — z dniem 14.XI 1923 r.

Lipski Józef — sekr. leg. II kl. w Poselstwie R. P. w Paryżu — tyt. sekr. Pos. I kl. — z dniem 14.XI 1923 r.

Markowski Stefan — Attaché honorowym w M. S. Z. — z dniem 14.XI 1923 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Wielowieyski Józef — Radca pos. I kl. w Paryżu — (czasowo) do Centrali — z dniem 1.XI 1923 r.

Dr. Wysocki Alfred — Radca leg. I kl. Inspektor Generalny Placówek konsularnych z siedzibą w Paryżu — do Centrali — z dniem 22.X 1923 r.

Mach Leon — kanc. Poselstwa R P. w Budapeszcie — do Centrali — z dniem 1.I 1924 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Strasburger Henryk — Podsekretarz Stanu w M. S. Z. — z dniem 28.X 1923 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY ETATOWEJ W M. S. Z.:

Baranowski Władysław — Poseł Nadzw. i Minister Pełnomocny III kl. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Biesiekierska Marja — urz. IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XI 1923 r.

Dekarzewski Stanisław — st. kanc. na służbie prowizorycznej w M S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Kolendowa Marja — urz. IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r

Malhomme Amelja — urz. IX st. sł. w M.S.Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Nowicki Zygmunt — urz. IX st. sł. w Gdańsku — z dniem 1.XI 1923 r

Halicka Stefanja — urz. X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Kałużyńska Halina — urz. X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Nowocień - Nazarewicz Janina — urz. X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Rodziewiczowa Jadwiga — urz. X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

Saganowa Zofja — urz. X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1.XII 1923 r.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P.

ODDZIAŁ ARCHIWALNO-NAUKOWY M. S. Z. TEL. 413-73.

Tłoczono w drukarni Wł. Łazarskiego

Z POLECENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.